Α ΠΟ τὸ Πρωτοκκλῆσι τοῦ Διδυ- μοτείχου, ὁ ἀναγνώστης μου κ. Ἀπόστολος Ι. Τσιαγκίδης, μοῦ ἀπευθύνει τὴν κατωτέρω ἐκτάκτως ἐν- διαφέρουσαν ἐπιστολήν: «Μεταξὺ τῶν χωρίων Ἄκαλαν καὶ Λειβαδούς (ἑλληνικὰ χωρία ποῦ ἔμει- ναν εἰς τὴν Βουλγαρίαν) ὑπάρχει ἕνας χείμαρρος εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ τὰ ἔτη τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἤρχοντο ἐργάται ἐκ Μακεδονίας οἱ ὁποῖοι τὸ μὲν θέρος ἔσχιζαν ξύλα λευκης δι’ οἰκοδομήσιμον ξυλείαν των δὲ χειμάρνα μὲ διάφορα πρωτόγονα ἐργα- λεία συνέλεγον χρυσὸν ἐκ τῶν προσ- χώσεων τοῦ χειμάρρου. Τὰ νερὰ τοῦ ἀνωτέρω χειμάρρου χύνονται εἰς τὸν Ἕρυθροπόταμον —σύνορα Ἑλλάδος – Βουλγαρίας— καὶ ὀλίγον παρακάτω εἰς ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ὁ ποταμὸς οὗ- τος κατὰ τὸ 1912 ἦτο βαθὺς καὶ κα- τὰ τὸν χειμώνα πλωτὸς διὰ λεμβῶν (σχεδία) σπανίως δὲ κατέκλυζε τὸν κάμπον τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι εὑρισκο- μένων χωρίων **Μεταξάδες**, Γαλιουρίου, Λάδης, Ἐλαφοχωρίου κλπ. μέχρι Δι- δυμοτείχου. Τώρα, ὅμως, διὰ τῶν πλημμυρῶν τοῦ Ἑρυθροποτάμου ὁ ἀ- νώτερος κάμπος ἰσοπεδώθη ἐκ τῶν προσχώσεων ποῦ ἐσχηματίσθησαν ἀπὸ τὸν ἀνώτερω καὶ ἄλλων χρυσοφόρων χειμάρρων των χωρίων Μανδρίτσης καὶ Τσικαρδικλῆς καὶ οὕτω ὁ κάμπος τοῦ Ἑρυθροποτάμου ἔλαβεν ὄψιν τοῦ κάμπου τοῦ Γαλλικοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἐργάζεται βυθοκόρος διὰ τὴν ἐξαγω- γὴν χρυσοῦ. Φρονῶ ὅτι αἱ προσχώσεις ἐγένοντο ἐκ τῶν χρυσοφόρων στρωμά- των τῶν διαφόρων χειμάρρων τῆς Βουλγαρίας. Μία δειγματοληψία θὰ φανερώση τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ χρυ- σοφόρου τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ. Οἱ ἐν τῷ Κιλκὶς καὶ Μάνδρες Κιλκισίου γεροντότεροι πρόσφυγες ἐκ τῶν χω- ρίων «Ἄκαλαν καὶ Μανδρίτσης ἐνθυ- μοῦνται καλῶς τοὺς χρυσοθήρας Μακεδόνας